

POŚMIEWAĆ (2) *vb impf*

o jasne, e pochylone; a prawdopodobnie jasne (tak w -ać).

inf pośmięwać (1). ◇ [*praes 2 sg* pośmięwász.] ◇ *part praes act* pośmięwając (1).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVII – XVIII w.*

Naśmiewać się, wyszydzać (2) :

pośmiewać kogo (1): [Derides me. Mi fai beffe. Pośmięwaś mię. Du ſpotz mein. *Dict 1566 Mv.*]

Cf pośmiewać kogo w czym.

pośmiewać kogo w czym (1): Oná o to nic niedbáiąć/ Rzekłá w tym go pośmiewáiąć: Możęz dobrze tám poſtáwić/ Wſzákcí oczy ma moiá rzyć. *BierEz Ev.*

[*pośmiewać nad kim*: Videbunt iusti et timebunt et super eum ridebunt: (nad nym pośmyevacz) *Glosy III nr 102/13.*]

a. *Wystawiać na pośmiewisko [czym]* (1) : Iezu kthorys fie do Heroda poſłać y pośmiewać Białem odzieniem y odeſłać dopuſcił. *TarDuch C3v.*

Synonimy: kpić, nagrawać, natrzęsać się, podrzeźniać, szydzić.

Formacje współrdzenne cf ŚMIAĆ SIĘ.

Cf **POŚMIEWAJĄCY, POŚMIEWAN, POŚMIEWANIE**

MP